

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXXIX. — Izdan in razposlan dne 23. marca 1907.

Vsebina: (Št. 85 in 86.) 85. Razglas, s katerim se objavlja uvrstitev mestne občine Horšuv Tyn v deseti razred vojaške najemniške tarife. — 86. Zakon o izpremembi zakonov z dne 27. aprila 1887. l., z dne 3. aprila 1891. l. in z dne 28. marca 1896. l. o vojaški preskrbi vdov in sirot po častnikih, vojaških uradnikih, vojaških gažistih brez činovnega razreda in po moštvu vojske, vojne marine, deželne brambe in črne vojske.

85.

Razglas ministrstva za deželno bran in finančnega ministrstva z dne 8. januarja 1907. l.,

s katerim se objavlja uvrstitev mestne občine Horšuv Tyn v deseti razred vojaške najemniške tarife.

Dodatno k razglasu z dne 14. decembra 1900 l. (drž. zak. št. 214) se porazumno s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom mestna občina Horšuv Tyn na Češkem uvršča v deseti razred do konca leta 1910. veljavne najemniške tarife za namene vojaškega nastanjanja.

Korytowski s. r.

Latscher s. r.

86.

Zakon z dne 19. marca 1907. l.

o izpremembi zakonov z dne 27. aprila 1887. l. (drž. zak. št. 41), z dne 3. aprila 1891. l. (úrž. zak. št. 48) in z dne 28. marca 1896. l. (drž. zak. št. 48) o vojaški preskrbi vdov in sirot po častnikih, vojaških uradnikih, vojaških gažistih brez činovnega

razreda in po moštvu vojske, vojne marine, deželne brambe in črne vojske.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

§ 1.

Pokojnine po zakonih z dne 27. aprila 1887. l., z dne 3. aprila 1891. l. in z dne 28. marca 1896. l. do preskrbe upravičenih vdov po vojaških osebah, ki so uvrščene v določen činovni razred ali imajo naslov in značaj tega činovnega razreda, se ustanavljajo v naslednjih stopnjevanih, in sicer:

za	I. činovni razred	s 5.400 K
"	II. "	" " 5.400 "
"	III. "	" " 5.000 "
"	IV. "	" " 3.500 "
"	V. "	" " 2.500 "
"	VI. "	" " 2.000 "
"	VII. "	" " 1.500 "
"	VIII. "	" " 1.200 "
"	IX. "	" " 1.000 "
"	X. "	" " 900 "
"	XI. "	" " 750 "
"	XII. "	" " 700 "

na leto.

§ 2.

Za vdove po gažistih, ki niso uvrščeni v kak činovni razred, se odmerja pokojnina s tretjino

aktivitetne gaže, ki jo je nazadnje prejemal umrli soprog, najmanj pa z zneskom 400 K na leto.

§ 3.

Za zakonske ali s poznejšim zakonom pozakonjene otroke vojaške osebe, ki je prejela gažo, gre vdovi, ako ima sama pravico do tekoče pokojnine, za vsakega otroka, ki je v njeni oskrbi, do dovršenega 24. leta starosti ali do prejšnje preskrbe vzgojevalni prispevek v višini ene petinke vdovske pokojnine, vendar se maksimum letnega vzgojevalnega prispevka za enega otroka ustanavlja s 500 K.

Vsota vzgojevalnih prispevkov ne sme presegati zneska vdovske pokojnine, tudi če je več nego pet za podelitev sposobnih sirot. Ako bi nastal ta primer, je odmeriti vzgojevalne prispevke za vsakega otroka v tistem znesku, ki se pokaže, če se pripustna denarna vsota deli s številom otrok.

Vselej kadar izstopi kak otrok iz pravice prejemanja, se zviša vzgojevalni prispevek za vsakega izmed ostalih otrok dotlej, da je dosežena v prvem odstavku tega paragrafa ustanovljena izmera.

§ 4.

Sirote gažistov, ki nimajo roditeljev ali ki se štejejo njim enake, imajo, če so nepreskrbljene in še niso dovršile 24. leta starosti, pravico do konkretualnega vzgojevalnega prispevka v skupnem znesku polovice tiste vdovske pokojnine, ki jo je prejela njihova mati ali mačeha, oziroma ki bi ji bila šla po §§ 1 in 2.

Ako bi pa vsota vzgojevalnih prispevkov, ki bi bila šla materi po § 3, presegala konkretualni vzgojevalni prispevek, naj se presežek nakaže kakor doklada h konkretualnemu vzgojevalnemu prispevku tako, da vselej kadar izstopi kak otrok iz pravice prejemanja, odpade nanj pripadajoči vzgojevalni prispevek in to dotlej, da ta presežek popolnoma izgine in ostane le še konkretualni vzgojevalni prispevek v polni izmeri.

Konkretualni vzgojevalni prispevek z dokladi vred ne sme v nobenem primeru presegati višine pristoječe vdovske pokojnine.

§ 5.

Tekoči zakoniti preskrbninski užitki vdove in otrok po vojaški osebi, ki je umrla v pokoju in prejela gažo, ne smejo skupaj presegati zakonitega pokojninskega užitka pokojnikovega; eventualno pristoječe vzgojevalne prispevke je, ako treba, uravnati slično § 3, zadnji, oziroma predzadnji odstavek.

Ako pa zakonita pokojnina, ki jo je prejemal umrli soprog, pri vojaški osebi, uvrščeni v činovni razred, od XI. činovnega razreda navzgor ne dosega zneska 750 K, pri vojaški osebi XII. činovnega razreda ne zneska 700 K in pri gažistu brez činovnega razreda ne zneska 400 K, je vendar vdovsko pokojnino odmeriti s 750; oziroma 700 ali s 400 K.

V tem primeru seveda vdova nima pravice do vzgojevalnega prispevka za svoje otroke.

§ 6.

Prejemanje vdovske pokojnine in vzgojevalnega prispevka prične za ostale po vojaških osebah, ki so prejemale gažo, prvega dne mesca, ki sledi smrti soproga (očeta).

§ 7.

Vdovam po osebah moštva, ki dosežejo na podstavi zakonov, oznamenjenih v § 1, v bodoče pravico do pokojnine, jo je odmeriti v višini, določeni v § 23 zakona z dne 27. aprila 1887. l., s pribitkom 50 odstotkov.

§ 8.

Za zakonske ali s poznejšim zakonom pozakonjene otroke osebe iz moštva gre vdovi, ako ima sama pravico do tekoče pokojnine, za vsakega otroka, ki je v njeni oskrbi, vzgojevalni prispevek 48 K na leto dotlej, da doseže normalno starost, to je pri moških sirotah do dovršenega 16., pri ženskih sirotah do dovršenega 14. leta starosti ali do eventualne prejšnje preskrbe otroka (§ 29 zakona z dne 27. aprila 1887. l.).

Za nadaljevanje naukov tistih sirot moštva, ki hodijo v tuzemska učilišča in dokažejo primeren napredek, se lahko pusti vzgojevalni prispevek dotlej, da dovrše nauke, toda ne čez dovršeno 24. leto starosti.

§ 9.

Vsota vdovske pokojnine in vzgojevalnih prispevkov za ostale po osebah iz moštva ne sme presegati zneska 540 K na leto.

Ako bi nastal ta primer, naj se, dokler traja, samo razlika med zneskom 540 K in vdovsko pokojnino odmeri za vzgojevalni prispevek za vse sirote in se jim nakaže po enakih delih.

§ 10.

Sirotam po osebah iz moštva, ki nimajo roditeljev, ali sirotam, ki se štejejo njim enake, gre, ako

so nepreskrbljene in še niso dosegle normalne starosti (§ 8), vzgojevalni prispevek 72 K na leto; toda vsota vzgojevalnih prispevkov ne sme presegati zneska 360 K, torej naj se, če je več nego pet podelitve sposobnih sirot, odmeri vzgojevalni prispevek za vsako siroto le v tistem znesku, ki se pokaže, če se 360 K deli s številom sirot.

Določila drugega odstavka § 8 se uporabljajo tudi na gorenje sirote možva.

§ 11.

Že pristojajoče zakonite ali normalne preskrbninske užitke tačasnih vdov po gažistih od XII. činovnega razreda navzgor do vštete V. činovnega razreda je zvišati na zneske, ustanovljene v naslednji lestvici, in sicer:

za	V. činovni razred	na 2.000 K
"	VI. " " "	1.700 "
"	VII. " " "	1.300 "
"	VIII. " " "	1.150 "
"	IX. " " "	1.000 "
"	X. " " "	900 "
"	XI. " " "	750 "
"	XII. " " "	700 "

na leto.

Že pristojajoče normalne in zakonite pokojnine tačasnih vdov po gažistih, ki niso bili uvrščeni v določen činovni razred, je zvišati, če ne dosežejo 400 K, na ta znesek.

V te zvišane pokojnine se vštejejo eventualne miloščinske doklade (miloščine i. dr. e.).

§ 12.

Skupna potrebščina se založi po določilih člena III zakona z dne 27. aprila 1887. l. (drž. zak. št. 41).

§ 13.

Ta zakon dobi moč, če se v deželah ogrske krone izdadó enakovrstna zakonita določila, s prvim dnem mesca, ki sledi razglasitvi.

Preskrbninske užitke v § 11 omenjenih vdov pa je že od 1. dne januarja 1907 l. počenši zvišati na tam ustanovljeno izmero.

Preskrbninski užitki tistih vdov po gažistih, kojih soprogi so umrli pred veljavnostjo tega zakona, in sicer po 30. dnevu septembra 1906. l., se odmerjajo tudi po izmeri, določeni v § 11. Ako dobé take vdove pravico do prejemkov šele po veljavnosti tega zakona, naj se njihovi preskrbninski užitki ne izplačujejo šele po preteku posmrtné četrti (§ 18 zakona z dne 27. aprila 1887. l.) temveč od dneva, katerega dobi moč ta zakon.

Na sirote po vojaških osebah, ki uživajo tačas zakonito ali normalno preskrbo, se ne uporablja ta zakon.

Preskrbninski zakoni z dne 27. aprila 1887. l., z dne 3. aprila 1891. l. in z dne 28. marca 1896. l. ostanejo neizpremenjeni, kolikor se ne izdajajo s tem zakonom razlikujoči se ukazi.

§ 14.

Izvršiti ta zakon se naroča Mojemu ministru za deželno bran, ki se naj o tem sporazume z Mojim državnim vojnim ministrom, in Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaju, 19. dne marca 1907.

Franc Jožef s. r.

Beck s. r.

Korytowski s. r.

Latscher s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja tudi v letu 1907. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1907 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — lodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstraße št. 26, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanjšča povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1869. za	6 K — h	Letnik 1889. za	6 K — h
„ 1850. „	10 „ 50 „	„ 1870. „	2 „ 80 „	„ 1890. „	5 „ 40 „
„ 1851. „	2 „ 60 „	„ 1871. „	4 „ — „	„ 1891. „	6 „ — „
„ 1852. „	5 „ 20 „	„ 1872. „	6 „ 40 „	„ 1892. „	10 „ — „
„ 1853. „	6 „ 30 „	„ 1873. „	6 „ 60 „	„ 1893. „	6 „ — „
„ 1854. „	8 „ 40 „	„ 1874. „	4 „ 60 „	„ 1894. „	6 „ — „
„ 1855. „	4 „ 70 „	„ 1875. „	4 „ — „	„ 1895. „	7 „ — „
„ 1856. „	4 „ 90 „	„ 1876. „	3 „ — „	„ 1896. „	7 „ — „
„ 1857. „	5 „ 70 „	„ 1877. „	2 „ — „	„ 1897. „	15 „ — „
„ 1858. „	4 „ 80 „	„ 1878. „	4 „ 60 „	„ 1898. „	6 „ — „
„ 1859. „	4 „ — „	„ 1879. „	4 „ 60 „	„ 1899. „	10 „ — „
„ 1860. „	3 „ 40 „	„ 1880. „	4 „ 40 „	„ 1900. „	7 „ — „
„ 1861. „	3 „ — „	„ 1881. „	4 „ 40 „	„ 1901. „	6 „ — „
„ 1862. „	2 „ 80 „	„ 1882. „	6 „ — „	„ 1902. „	7 „ 50 „
„ 1863. „	2 „ 80 „	„ 1883. „	5 „ — „	„ 1903. „	9 „ — „
„ 1864. „	2 „ 80 „	„ 1884. „	5 „ — „	„ 1904. „	5 „ — „
„ 1865. „	4 „ — „	„ 1885. „	3 „ 60 „	„ 1905. „	6 „ — „
„ 1866. „	4 „ 40 „	„ 1886. „	4 „ 60 „	„ 1906. „	12 „ — „
„ 1867. „	4 „ — „	„ 1887. „	5 „ — „		
„ 1868. „	4 „ — „	„ 1888. „	8 „ 40 „		

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počenshi z l. 1870. se dobivajo po istih cenah, kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, in kosi nenemških izdaj najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I., Singerstraße št. 26; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike ter si liste urediti po tvarini.